

ПАВУКИ ВДОМА.

Гавриленко В.Л.

Національний педагогічний університет ім. Н.П.Драгоманова.

Павуки – це одне з чудес живої природи. Науці відомо приблизно 35000 видів павуків[2] Багато вчених вважають, що стільки ще неописано. Різноманіття павуків вражає уяву. Вони зустрічаються по-всюдно: у ґрунті, у лісовій підстилці, на трав'яній та деревній рослинності, під корою та в дуплах дерев, у гніздах інших тварин, та в будинках людини. Деякі види освоїли водне середовище, наприклад прісноводний павук *Ergyroneta aquatica* [2]. Павуки зустрічаються в різних кліматичних зонах.

В останній час в тераріумах любителі тримають павуків. Їх ловлять у природі або розводять.

Найлегше всього утримувати представників хатніх павуків (*Tegenaria domestica*), які живуть у різних господарських приміщеннях. Хатні павуки легко пристосовуються до життя в спеціальних контейнерах, де вони будують тенета. В якості їжі краще всього використовувати личинок мучного хрущика або мух приблизно ж такого розміру, як і сам павук. Більш великих павуків годують цвіркунами і тарганами. У хатніх павуків тривалість життя складає 1-2 роки [4].

Але більшою популярністю користуються павуки-птахоїди, а саме завдяки їх незвичайному зовнішньому вигляду та вражаючим розмірам. Розміри кінцівок деяких видів завдовжки 28см, а тулуба – 10см[5]. Вони мають яскраве забарвлення як павук-бабуїн – (*Pterinochilus marinus*) або „червоне коліно” – (*Brachypelma smithi*)[1].

Павуки-птахоїди – довгожителі. Тривалість життя самця – 2 роки, а самиці – 12 років.[3]. Деякі з них доживали і до 30 років.

Утримання птахоїдів не являє собою великих складностей, важливо лише правильно дотримуватись параметрів температури та вологості. Для утримання дорослого павука зручні скляні або пластикові ємкості об'ємом приблизно 5 літрів. Обов'язковою умовою є наявність щільної кришки. Павуки-птахоїди легко пересуваються по склу і можуть пролазити у вузькі щілини. В якості декоративного ґрунту використовують вермікуліт, дрібне деревне вугілля, торф, кокосова крошка, але підійде і фільтрувальний папір. Шар ґрунту не повинен бути дуже глибоким, бо павук може вирити нору і там заховатися. Оптимальна температура 25–28°C вдень і 18–20°C вночі, Для обігріву краще використовувати термокабель або термопластину, яка підключена через реле. При низькій температурі павуки відмовляються від їжі, оскільки їх життєдіяльність безпосередньо залежить від температури навколишнього середовища. Вологість потрібно підтримувати в залежності від індивідуальних потреб. Ємкість з водою постійно повинна знаходитись в тераріумі. Яскраве світло павуки не люблять. Більшість видів активні вночі або в сутінках. Вдень вони ховаються в укриттях. В тераріумі в якості укриттів використовуємо шматочки кори, половинки кокосових горіхів або черепки квіткових

горшків. У випадку коли немає схованок деякі види плетуть їх з павутини. Всі птахоїди повинні утримуватись окремо. Самка зустрічається з самцем тільки на короткий період для розмноження. Годують молодих павуків 2 рази в неділю, а дорослих 1 раз в 7-10 днів: тарганами, цвіркунами, сараною і новонародженими мишатами[1].

Крім вище названих видів утримуються ще багато інших. І тому мені стало цікаво взяти на утримання павукоподібних з фауни м. Києва. Для цього на луці було спіймано павука з родини павуків-вовків (Licosidae) пардоза безумна (*Pardosa amentata*) розміром тулуба 8мм., та косарика (*Phalangium opilio*) розміром тулуба 7мм., який теж відноситься до класу павукоподібні (Arachnida). Їх посадив у спеціально виготовлений тераріум з двохлітрових пляшок[В.В]. В якості ґрунту використав землю з луку. Температура підтримувалась 20–250С. Вологість 75–85%. Павуків годували мушками дрозофілами, які вирощувались в нижньому відсіку тераріуму, мухами та тарганами. Штучних укриттів не було, і тому вони зробили свої. Косарик сплів павутину вгорі і висів на ній по центру догори ногами. Павук-вовк зробив нірку в землі, и проводив там більшу частину дня. Через три неділі пардоза безумна сплела кокон куди відклала яйця. Павучиха носила кокон за собою прикріпленим на павутинних бородавках. Кожен день в сонячну погоду вона вигрівала кокон на сонці. А косарик сплів кокон через чотири неділі котрий було підвишено посередині мережі і біль ніякої турботи не проявляв. через три неділі у павука-вовка і дві неділі у косарика народились павучата. Пардоза безумна носила павучат на черевці поки вони не підросли, а згодом вмерла. А косарик не проявляв ніякого піклування про нащадків і теж помер через кілька днів. Поки вистачало місця та їжі сутичок між павуками-вовками та косариками не було. Але коли народилися павучата и вони підросли до 3-4мм. косарики почали проявляти агресію що до павуків вовків. І на протязі 2-3 тижнів всіх знищили. Молодих косариків що залишилися я випустив де знайшов дорослу особину.

Література:

1. Владимир Вайвала Ваш друг паук // Экзо. – 2002.№4. – с.40-44.
2. Жизнь животных том 3 / Под ред. Л.А.Зенкевича.М.:Просвещение, 1969.– 574с.
3. Лезер З. Экзотические насекомые. / Пер. с нем. М.степкин. –М.: Аквариум, 2001. – 192 с.
4. Хиллиард П. Пауки /Пер с англ. М.Я.Беньковской. – М.: ООО"Издательство Астель":ООО"Издательство АСТ", 2001. – 256с.: ил. – (Мини-энциклопедия).
5. Чегодаев А. Пауки и скорпионы.Содержание.Разведение. – М.:Аквариум, 2003. – 64 с.
6. Bottle Biology / National Science Foundation. – USA.–1993.–127р.